

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

جمهوری اسلامی ایران

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

تفہد نامہ رفتار و پوشش حرفہای دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی اراک

ہرچہ محیط دانشگاه، محیط تدین و سلامت دینی باشد، برای دانشجو، برای درس خواندن، برای فکر صحیح کردن و برای ہرگونہ تلاش سیاسی و فرهنگی سالم، امن تر خواهد بود۔
مقام معظم رہبری (مدظلہ العالی)

مقدمہ

در مسیر تحقق برنامه‌ها و اہداف بلند نظام مقدس جمہوری اسلامی ایران و بہ منظور نیل بہ جہش علمی و نہضت تولید علم در دانشگاه‌های کشور، بایستہ است با اہتمام ویژه جہت استانداردسازی علمی دانشگاه در ہمہ زمینہ‌ها گام برداشتہ و تلاش نمودہ، امکانات موجود را بہ روز و کمبودها را سازگار با فرهنگ بومی تولید و برطرف نماییم و این مہم حاصل نمی‌شود مگر اینکہ حرفہای

بیاندیشیم و در عمل، محیط کار حرفہای توأم با سلامت اجتماعی، فرهنگی و اخلاقی فراہم سازیم۔

این نامہ و شیوہنامہی اجرایی آن، پاسخ بہ نیاز دانشجویانی است کہ خواستار تعیین روشی شفاف و دقیق و بہ دور از سلاقی، جہت

امکان حضور در محیطی سالم باحفظ حرمت و رعایت کرامت انسانی کہ زمینہساز تاملی علمی و اخلاقی است؛ می‌باشند۔

لذا تمامی دانشجویان مقاطع مختلف تحصیلی پس از ابلاغ آیین‌نامہ و شیوہنامہ اجرایی رفتار و پوشش حرفہای دانشجویان ملزم بہ رعایت آن می‌گردند۔

مادہ ۱- وظایف اختصاصی دستگاه‌ها

دانشگاہ، علوم پزشکی اراک موظف است بہ منظور اجرایی نمودن شیوہ نامہ اجرایی آیین نامہ رفتار و پوشش حرفہای دانشجویان شرح وظایف مشروح در مادہ ۱ را مد نظر قرار دادہ و در اجرای ہیبتہ آن کوشا باشد۔

- تبصره ۱: پوشیدن مانتو تنگ یا خیلی گشاد، کوتاه یا خیلی بلند مجاز نیست.
- تبصره ۲: شلوار باید اندازه متعارف داشته باشد و تنگ و کوتاه نباشد.
- تبصره ۳: استفاده از لباس‌هایی که تماماً پاره یا وصله باشد، ممنوع است.
- تبصره ۴: پوشش چادر یا مقننه باید کامل و بر اساس موازین شرعی باشد.
- تبصره ۵: کفش باید ساده، تمیز، با پاشنه متعارف و بدون صدای آزاردهنده باشد.
- تبصره ۶: پوشیدن چکمه روی شلوار، دمپایی و صندل در محیط‌های آموزشی و پژوهشی مجاز نیست.
- ۴-۴. رنگ مانتو، شلوار، کیف، کفش و جوراب نباید تند و زنده باشد و جلب توجه ننماید.
- ۵-۴. از مانتو، شلوار، مقننه و جورابی که ضخامت لازم را برای حفظ پوشش و حجاب ندارد، استفاده نگردد.
- ۶-۴. استفاده از لباس، کیف، کفش، جوراب، پیشانی‌بند، مچ‌بند، شال، دستمال گردن، کمربند، انگشتر و کلاه‌هایی که غیرمتعارف و دارای نقوش و نوشته‌های زنده و یا علامت گروه‌های ضد اسلام، ضد انقلاب و ضد اخلاق باشند، مجاز نیست.
- ۷-۴. استفاده از عینک و زیور آلات متعارف مانند انگشتر و ساعت مجاز است.
- ۸-۴. ناخن‌ها باید کوتاه، تمیز، پیراسته و بدون هیچ‌گونه تزئینی باشند.
- ۹-۴. انجام هرگونه آرایش و خالکوبی که در معرض دید باشد؛ ممنوع است.
- ۱۰-۴. استفاده از عطر یا ادکلن با بوی تند و غیر متعارف مجاز نیست.

ب- پوشش حرفه‌ای دانشجویان پسر در محیط‌های آموزشی و پژوهشی:

- ۱-۴. پوشش باید کامل و بر اساس شیوون اسلامی و دانشجویی باشد.
- ۲-۴. استفاده از شلوار، پیراهن و جوراب متعارف جهت پوشش الزامی است.
- ۳-۴. مدل پیراهن، شلوار، کیف، کفش و جوراب باید ساده و به دور از مدهای افراطی باشد.
- تبصره ۱: پیراهن باید آستین‌دار بوده، کوتاه و خیلی تنگ نباشد.
- تبصره ۲: شلوار نباید تنگ و کوتاه باشد.
- تبصره ۳: استفاده از لباسی که تماماً پاره یا وصله باشد، ممنوع است.
- تبصره ۴: پوشیدن دمپایی و صندل در محیط‌های آموزشی و پژوهشی مجاز نیست.
- تبصره ۵: کفش باید ساده و تمیز باشد.
- ۴-۴. رنگ لباس، کفش و جوراب نباید تند و زنده باشد و جلب توجه ننماید.
- ۵-۴. از پیراهن و شلوازی که ضخامت لازم را برای حفظ پوشش ندارد، استفاده نگردد.
- ۶-۴. استفاده از لباس، کیف، کفش، جوراب، پیشانی‌بند، مچ‌بند، شال، دستمال گردن، کمربند، انگشتر و کلاه‌هایی که غیرمتعارف و دارای نقوش و نوشته‌های زنده و یا علامت گروه‌های ضد اسلام، ضد انقلاب و ضد اخلاق باشند، مجاز نیست.
- ۷-۴. استفاده از کروات و پاپیون ممنوع است.
- ۸-۴. استفاده از عینک و زیور آلات متعارف مانند انگشتر و ساعت مجاز است.

- ۹-۴. به دلیل افزایش انتقال عفونت و آسیب به افراد و تجهیزات، ناخن‌ها بایستی کوتاه، تمیز و پیراسته باشند.
- ۱۰-۴. انجام هرگونه آرایش و خالکوبی که در معرض دید باشد، ممنوع است.
- ۱۱-۴. پیرایش موی سر و صورت باید ساده، کوتاه و به دور از مدهای افراطی باشد.
- ۱۲-۴. استفاده از عطر یا ادکلن یا بوی تند و غیرمتعارف مجاز نیست.

ج- پوشش حرفه‌ای دانشجویان بالینی در فضاهای بهداشتی، درمانی:

- ۱-۴. دانشجویان بالینی باید در طول مدت حضور در محیط‌های بهداشتی و درمانی از لباس فرم مخصوص به خود (بر طبق استانداردهای تعریف شده از طرف دانشگاه) و با رعایت کامل شیوون اسلامی و دانشجویی استفاده نمایند.
- تبصره ۱: استفاده از لباس مناسب و ضخامت پارچه‌ی لباس فرم و اندازه و سایز آن باید منطبق با مشخصات محیط‌های

آموزشی و پژوهشی باشد.

تبصره ۲: لباس فرم دانشجویان باید به صورت پاکیزه و مرتب و با دکمه‌های بسته باشد.

تبصره ۳: پوشش دانشجویان در محیط بالینی - آزمایشگاهی خاص، مانند اتاق عمل و بخش‌های مراقبت‌های ویژه

می‌بایست کاملاً بر طبق استاندارد تعریف شده در آن بخش و با رعایت حجاب و پوشش کامل اسلامی باشد.

- ۲-۴. به دلیل افزایش انتقال عفونت و آسیب به افراد و تجهیزات و یا جلب توجه، استفاده از هرگونه آرایش و بلندی ناخن‌ها برای دانشجویان بالینی ممنوع است.

۳-۴. پوشیدن جوراب به جهت حفظ بهداشت در محیط‌های آموزشی و بهداشتی ضروری است.

۴-۴. به منظور کاهش صدمه به پا و پیشگیری از انتقال عفونت، کفش دانشجویان باید جلو بسته باشد.

۵-۴. کارت شناسایی ارائه شده از سوی معاونت آموزشی شامل: نام و نام خانوادگی، آرم دانشگاه، رشته تحصیلی و سمت

دانشجو باید به صورت متحدالشکل بر روی لباس فرم، بطوریکه قابل رؤیت باشد؛ نصب گردد.

اینجاب	دانشجوی رشته	مقطع	با شماره دانشجویی

آیین نامه رفتار و پوشش حرفه‌ای دانشجویان را به طور کامل و دقیق مطالعه کرده و تعهد می‌نمایم که در طول مدت تحصیل موارد مندرج در آیین نامه مذکور را رعایت نمایم.

تاریخ و امضاء دانشجو

ماده ۲- تعاریف کلی

- ۱-۲. دانشجوی فردی است که از طریق ضوابط موسسات آموزش عالی و یا آزمون ورودی دانشگاهها پذیرفته شده، نیتنام نموده و در حال گذراندن سنوات آموزشی است.
- ۲-۲. دانشجوی بالینی: به دانشجویی اطلاق می گردد که تحت آموزش در محیط بهداشتی درمانی قرار دارد.
- ۳-۲. محیطهای بهداشتی درمانی: به محیطهایی اطلاق می گردد که دانشجوی بالینی در آن به امور درمان بیماران و آموزش بهداشت در دو حوزه عملی و نظری می پردازد که شامل بخش های بیمارستانی، مراکز بهداشتی درمانی، مراکز تحقیقاتی، آزمایشگاهها، داروخانهها، مراکز تصویربرداری، مراکز مشاوره و ... است.
- ۴-۲. فضاهای دانشگاهی: به پردیس دانشگاهها، دانشکدهها و محیطهای خوابگاهی اطلاق می گردد.
- ۵-۲. محیطهای آموزشی پژوهشی: محیطی است که هر فرد در آن با عنوان دانشجو در حال انجام فعالیتهای آموزشی و پژوهشی است.

تبصره: دانشجویان در تمامی محیطهای آموزشی پژوهشی، درمانی و بهداشتی، فضاهای دانشگاهی، مراکز تحقیقاتی پژوهشکدهها، مراکز کارآموزی و کارورزی و محیطهای فرهنگی، ورزشی، تفریحی، مکانهای اردویی و کلیه تجمعات دانشجویی وابسته و غیروابسته به دانشگاه که تحت عنوان دانشجو، شرکت دارند، مشمول قوانین آیین نامه و شیوه نامه رفتار و پوشش حرفه ای دانشجویان دانشگاهها و دانشکدههای علوم پزشکی کشور می گردند.

- ۶-۲ رفتار حرفه ای: به تمامی اعمال و گفتاری گفته می شود که از فرد در جایگاه شغلی وی انتظار می رود.
- ۷-۲ پوشش حرفه ای: به لباسی گفته می شود که فرد در حرفه خاص خود، ملزم به پوشیدن آن است.
- ۸-۲ شیوین دانشجویی: به تمامی رفتار، پوشش و ظاهر دانشجو گفته می شود که نشان دهنده، دانش، آگاهی، صراحت و شجاعت همراه با ادب و تدبیر، سادگی، پاکیزگی، وقتشناسی، نظم و ترتیب و تلاشگری او در عرصه ی علم و فن آوری است.

۹-۲ شیوین اسلامی: به تمامی قوانین اسلامی گفته می شود که در نص صریح قرآن، فقه اسلامی و آراء اکثریت مراجع تقلید آمده است.

۱۰-۲ دوره تحصیلی: به هر نیمسال تحصیلی اطلاق می گردد.

ماده ۳- رفتار حرفه ای

- الف - الزامات کلی دانشجویان در محیطهای آموزشی پژوهشی:
- ۱-۳ دانشجویان باید از ایجاد هرگونه اخلاق به هنگام تدریس خودداری نمایند؛ مصادیق اخلاق در هنگام تدریس مانند:
 - ۱-۱-۳ ورود به کلاس بعد از استاد
 - ۲-۱-۳ خوردن و آشامیدن
 - ۳-۱-۳ بلند صحبت کردن، خندیدن و ایجاد سر و صدا

- ۴-۱-۲. استفاده از تلفن همراه و سایر وسایل صوتی و تصویری
- ۲-۲. دانشجویان باید از اعمال و رفتار خلأف شؤون اسلامی، دانشجویی و اخلاق حرفه‌ای خودداری نمایند؛ مصادیق آن مانند:
- ۱-۲-۲. عدم رعایت ادب و احترام، فروتنی، اخلاق و آداب اسلامی متناسب با شأن یک فرد دانشگاهی
- ۲-۲-۲. توهین و تمسخر زبانی و رفتاری، مشاجره و پرخاشگری
- ۳-۲-۲. عدم رعایت حقوق دیگران
- ۴-۲-۲. مصرف هر نوع محصول دخانی یا مخدر
- ۵-۲-۲. استفاده از هر نوع دارو و یا ماده‌ای که باعث غیرعادی جلوه نمودن حرکات و گفتار دانشجو شود.
- ۳-۲. دانشجویان باید ملزم به حفاظت و استفاده صحیح از امکانات، تجهیزات و وسایل عمومی در اختیار باشند؛ مصادیق آن مانند:
- ۱-۳-۲. دانشجویان بدون هماهنگی مسئول مربوطه، مجاز به استفاده از تجهیزات نخواهند بود.
- ۲-۳-۲. باید به علائم هشدار دهنده و راهنمای استفاده از وسایل در محیط توجه نمایند.
- ۳-۳-۲. استفاده از امکانات و تجهیزات برای مصارف شخصی و یا به نفع احزاب و گروه‌های غیر مجاز، ممنوع می‌باشد.
- ۴-۳-۲. ایراد خسارت به اموال موجود در فضاهای دانشگاهی و محیط‌های بهداشتی، درمانی یا سایر اموال بیت‌المال مجاز نمی‌باشد.

ب- الزامات دانشجوی بالینی:

- ۱-۳. رعایت کلیه ضوابط مندرج در بند الف ماده ۳ این شیوه‌نامه برای دانشجویان بالینی الزامی است.
- ۲-۳. دانشجویان باید به منظور رعایت استانداردهای حقوق خدمات گیرندگان و همراهان وی متون مصوب اخلاق پزشکی را مطالعه و به آن عمل نمایند.
- ۳-۳. از آن جایی که رعایت حریم شخصی و آرامش روحی بیمار در هر شرایطی برای دانشجویان الزامی است؛ لذا باید سعی نمایند قبل از معاینه، آزمایش و یا تهیه شرح حال، رضایت بیمار را اخذ نمایند.
- ۴-۳. دانشجویان در صورتی که دستورالعملی را به ضرر بیمار و یا ناقص مقررات بالینی و ایمنی ببینند، باید در ابتدا آن را با مسئول ارشد آموزش بالینی در میان بگذارند.
- ۵-۳. هنگام معاینه باید حریم خصوصی بیماران رعایت شود.
- ۶-۳. دانشجویان باید به حقوق بیماران در رابطه با انتخاب درمانگر و روش درمانی در موارد غیر اورژانس احترام بگذارند.
- ۷-۳. دانشجویان باید به مذهب و فرهنگ بیماران احترام بگذارند.
- ۸-۲. دانشجویان نباید از موقعیت بیماران و یا خانواده‌های آنان سوء استفاده نمایند.
- ۹-۳. دانشجویان باید اسرار بیماران را حفظ نمایند.
- ۱۰-۲. دانشجویان باید در حین انجام وظیفه در محیط‌های بهداشتی درمانی، کارت شناسایی خود را به همراه داشته باشند.
- ۱۱-۳. خوردن و آشامیدن و استفاده از تلفن همراه بر بالین بیمار ممنوع است.

ماده ۴- پوشش حرفه‌ای

الف- پوشش حرفه‌ای دانشجویان دختر در محیط‌های آموزشی و پژوهشی:

- ۱-۴. حجاب باید کامل و بر اساس شؤون اسلامی و دانشجویی باشد.
- ۲-۴. استفاده از مانتو، شلوار، مقنعه و جوراب متعارف جهت پوشش الزامی است.
- ۳-۴. مدل مانتو، شلوار، مقنعه، کفش، کیف و جوراب باید ساده و به دور از مدهای افراطی باشد.

